

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тојао камен*, 2014; *Ушјање*, 2017; *Аријел аноним*, 2018. Студије: *Ојседнућа прича – њоеџика романа Горана Пејровића*, 2013; *Жудња за лејојом и савршенством – шеурџијска димензија књижевноуметничког стваралаштва*, 2014; *Културна идеологија Милана Кашанина*, 2019.

БЛАГОЈЕ БАКОВИЋ, рођен 1957. у Бојиштима код Бијелог Поља, Црна Гора. Пише поезију за децу и одрасле и есеје. Песме за децу: *Чаробни њасџир*, 1997; *Азбучна добродошлица* (коаутор Т. Николетић, 2007; *Свети Сава – џколска слава*, 2008; *Сунце испод кишобрана*, 2010; *Кад њорасџем бићу Ноле*, 2012; *Кад њорасџем бићу Звездаш*, 2013; *Кад њорасџем бићу Тесла*, 2013; *Кад њорасџем бићу Маџија*, 2013; *Кад њорасџем бићу Кусџа*, 2013. Књиге песама: *Жећ њод водом*, 1979; *Шайџачева смрт*, 1983; *Поскок*, 1985; *Лејџо*, 1987; *Мароканске бајке*, 1988; *Сачма*, 1989; *Којно*, 1990; *Живим далеко*, 1992; *Кревеџац за царицу*, 1992; *Ћуџим и њевам*, 1993; *Зимски каџуџи*, 1993; *Ваџира за којџиџама*, 1994; *Грудва у снеџу*, 1996; *Подне*, 1997; *Горовило*, 1997; *Сџџо њесама*, 1998; *Књџга боравка*, 2000; *Преџворена у њољџице*, 2003; *Моџиџве и слава Теби*, 2005; *Повраџак на Иџаку I–V (Траџ, Повраџак на Иџаку, Горовило, Љубав ми жива њо свеџу хода и Тебе њојем, изабрана дела)*, 2005; *Оџоварање њролећа*, 2006; *Сећање на мраве*, 2007; *Надџробни облак*, 2008; *Чежња за рукојџсом*, 2008; *Моџиџва за мрава који се заџуџиџо ка Цариџраду*, 2009; *Низ лаку њлавеш*, 2009; *Пуџи*, 2010; *Сенка невидџивоџ*, 2010; *Лејџице је шебе чекаџи*, 2011; *Чеховџев кофер*, 2011; *Вајар сџава међу камењем*, 2013; *Зрно соли*, 2014; *Уџџеха лиџића*, 2016; *Померач облака*, 2017; *Како врабац њева*, 2018; *Чун*, 2019; *Полен и чар*, 2019.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Оснивач је и главни уредник издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Књиге песама: *Подземни биоскоп*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о стиварима*, 1996; *Архийелаџ*, 2002; *Елементи*, 2006; *Оближња божанства*, 2012; *Маја*, 2017; *Тиха зверка њоднева* (изабране песме и хронике), 2019. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О српској њоезији друже њоловине 20. века*, 2000; *Месѡа која волимо. Есеји о српској њоезији*, 2009; *Књижевност и дани*, 2018; *Краљевства без ѓраница. Есеји о српској њоезији ХХ и ХХI века*, 2019. Приредио више антологија.

ДРАГАН БОШКОВИЋ, рођен 1970. у Београду. Пише поезију, есеје, књижевнонаучне и књижевнокритичке радове. Професор је на Катедри за српску књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Књиге песама: *Врѡоѓлавица, лаж и Вавилон од карѡона*, 1998; *У једном ѡелу*, 2003; *Исаија*, 2006; *Оѡац*, 2013; *The Clash*, 2016; *Ave Maria!*, 2018; *Breaking The Waves*, 2019. Књига приповедака: *Одисеј – каѡалошка ѡрича* (коаутор Саша Илић), 1998. Монографије, студије и есеји: *Иследник, сведок, ѡрича – истражни ѡстиуѡци у „Пещчанику” и „Гробници за Бориса Давидовича” Данила Кица*, 2004; *Текстиуално (не)свесно*, 2008; *Заблуде модернизма*, 2010; *Заблуде чѡињања*, 2015; *Нуљѡи стѡеѡен реализма*, 2017. Приредио више књига српских писаца.

АЛЕКСАНДРА ЈОВИЧИЋ, рођена 1986. у Приштини, одрасла у Ораховцу. Дипломирала на Одсеку за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Мастерирала на Департману за српску књижевност и језик Државног универзитета у Новом Пазару. Пише поезију, добитница је награде Мак Диздар младом песнику (Столац, 2017). Књига песама: *Луѡињања*, 2018. Уређује електронски часопис *Либарѡес*.

РАСТКО ЛОНЧАР, рођен 1993. у Книну, Хрватска. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје, бави се књижевном историјом. Књиге песама: *Нерви од волфрама*, 2017; *Сумовраѡи*, 2020.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност ХVII и ХVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене књиге: *Леѓѡѡимаѡија за сиѓнализам – ѡулизирање сиѓнализма*, 2016; *Траѓом бисерних минђуца српске књижевности*

(*ренесансно̄и и барокно̄и ср̄иске књижевност̄и*), 2018. Приредила више књига.

МИОДРАГ МАТИЦКИ, рођен 1940. у Великом Средишту код Вршца. Књижевни историчар, пише научне књиге, поезију и прозу, као и књиге за децу. Од априла 2012. је потпредседник Матице српске. Објављене студије: *Ср̄искохрват̄иска граничарска е̄пика*, 1974; *Е̄пика ус̄танка*, 1982; *Библиограф̄ија ср̄иских алманаха и календара*, 1986; *Поновнице. Т̄игови односа усмене и писане књижевност̄и*, 1989; *Лейо̄иис ср̄иско̄г народа. Три века алманаха и календара*, 1997; *Ист̄орија као предање*, 1999; *О ср̄иско̄ј прози*, 2000; *Језик ср̄иско̄г песнич̄иства*, 2003; *Ср̄иска књижевна периодика (1766–1850)*, 2016. Књиге песама: *Кроз ирс̄иен јабуку*, 1964; *Кирвај*, 1979. Књиге прозе: *Свакодневно хва̄ињање верице*, 1998; *Уз музику коју волӣте*, 2000; *Вучјак Аделе Арџени*, 2004; *Десет̄и за молӣтву*, 2006; *Сеновӣте ир̄иче*, 2008. Романи: *Тре̄ћи коњ*, 1979; *Глува лађа* (превод на немачки *Das stumme Schiff*, 1994), 1987; *Људи њесак*, 1992; *Иду Немци*, 1994; *Пљускофон*, 1995; *Немири меде Желмира*, 2006; *Предност̄и г̄ииса*, 2008; *Дел̄ија*, 2011; *Цеџер њун љубави*, 2013; *Ш̄иеријина барока – ир̄иче и њесме о Јовану С̄иерији Појовићу*, 2014; *Јеленак – мали роман*, 2018; *Перон само̄ће*, 2018. Приредио више књига и антологија.

ДИМИТРИЈЕ МИЛЕНКОВИЋ, рођен 1935. у Нишу. Дипломирао је југословенску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Низ година је био новинар, уредник и директор у новинским и издавачким кућама, директор нишког Народног позоришта и издавачке куће Градина. Пише поезију, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Прӣӣшомљена све̄тлос̄ӣ*, 1964; *Койна*, 1972; *Глас ир̄ијаш̄еља*, 1974; *Сонет̄и о Науси*, 1979; *Осмех је најдражи гост̄и*, 1980; *Срце с̄ивача*, 1985; *По̄шой и небеса* (избор), 1988; *Senza Noe* (Без Ноја, на италијанском језику), 1990; *Повра̄ӣак у Наусу*, 1991; *Јез̄ро*, 1995; *Сӣћевачке визије*, 1996; *Талож̄ење смисла*, 1999; *Усхӣи и сан*, 2003; *Мој црнобели све̄ӣ*, 2004; *Иза дубоко̄г све̄ӣа*, 2008; *Велико јӯиро љубави*, 2015; *С̄ӣеван Сремац и с̄иари Ниш*, 2017. Приредио више књига и антологија.

МИЛИЦА МИЛЕНКОВИЋ, рођена 1989. у Нишу. Основне и мастер студије српске и компаративне књижевности завршила на Филозофском факултету у Нишу. Пише поезију, прозу и књижевну критику, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Нотунци*, роман, 2010; *Мање од длана*, поезија, 2012; *Via Militaris*, *Via Dolorosa*, поезија, 2013; *Крӣӣичка тумачења*, књижевна критика, 2016; *Ис̄иоснице*, поезија, 2019. Приредила *Сабрана дела* Гордане Тодоровић у три тома, 2018. и 2019. и књигу *Жив̄е̄ӣи због њесме*, 2019. – сабране песме Гордане Тодоровић из *Књижевних новина*.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар, главне теме проучавања су му српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине између два светска рата и историја Баната. Пише студије, монографије, хронике, поезију и прозу. Студије: *Одисеја банатских Срба*, 2003; *Искушење – живети у колонији*, 2008; *Банатско дуго орање*, историјски есеји, 2012; *Развијак нових насеља у Банату 1920–1941*, 2013; *Школство у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Особито је Александрово сазидано*, 2013; *Српско добровољачко поштовање у Великом рату 1914–1918*, 2014; *Колонија у Банатском Новом Селу 1921–1941*, 2014; *Трагање за егзистенцијом*, 2015; *Незајамљена биљка – српски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016; *Колонисти са Вида ђустије*, 2016; *Невидљива сеоба*, 2016; *Банатска мала ђружа*, група аутора, 2016; *Ђура Јакшић – једна епоха: историјско и митско у родољубивој поезији Ђуре Јакшића*, 2017; *Сириџ – корени, наситанак*, 2017; *Ка Добруци и од ње*, 2018; *Српски добровољци из Баната, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020. Књиге документарне прозе: *Српски добровољци насељу Војвода Бојовић*, 2000; *Српски добровољци у Банатском Душановцу*, 2003; *Из албума ратова*, 2006; *Српски добровољци 1914–1918 – животи, сећања*, 2016; *Американци – српски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018. Књиге хроника: *Војвода Стеја – ђрве деценије ђрајања*, 1997; *Мала хроника александровачке школе*, 1998; *Мала ђрича о стейчанској школи 1927–2002*, 2002. Књиге песама: *Сан нема месеца*, 1990; *Молиће усаваној свејлосци*, 1994; *Горка радоси*, 1996; *Молиће барци која одлази*, 1999; *Наш мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенистички свеи*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Књиге прозе: *Месец од венецијанског сајуна*, 2013; *Код живахног огледала*, 2014; *Сисак сеновићих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сјао да се одмори*, 2018.

ЖЕЛИДРАГ НИКЧЕВИЋ, рођен 1956. у Пријепољу. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с руског. Књиге песама: *Осећајна архитектура*, 1980; *Језуитски колеџ*, 1987; *Харфа ђред водом*, 1993. Књиге есеја и критика: *Тренинг кријике*, 1991; *Ојис*, 1994; *Неко је ђрошоа овим ђушем – изабрани есеји*, 2010. Приредио више књига и антологија.

САЊА ПЕРИЋ, рођена 1994. у Бијељини, БиХ. Студенткиња је докторских студија на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се српским савременим писцима, пре свих песничким и есејистичким стваралаштвом Борислава Радовића. Пише есеје, научне радове и књижевну критику, објављује у периодици.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ, рођен 1956. у Београду. Дипломирао 1974. и магистрирао 1981. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2003. на Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета

у Београду. Антрополог, културолог и филозоф, потпредседник је Комитета „Човек и биосфера” Националне комисије за сарадњу са Унеском, председник Српског друштва за историју науке, члан Комитета за образовање Европског друштва за историју науке из Париза, секретар Одбора за дело Милутина Миланковића САНУ и сарадник Одбора за проучавање живота и рада српских научника и научника српског порекла при САНУ. Објављене књиге: *Осунчавање и клима – Милутиин Миланковић и матиматичка теорија промене климе*, 2002; *Аналогија и ентропија – филозофија природе и хармоније Лазе Костића и Костије Стојановића*, 2005; *Циклуси и записи – opus solis Милутиина Миланковића*, 2009; *Од Наланде до Хиландара / Опис прве библиотеке индијске културе у Србији* (коауторке Гордана Ђоковић и Драгана Грујић), 2017; *Косово на крају историје – сажета анализа привида* (коаутор Данко Камчевски), 2019. Године 1997. је приредио *Изабрана дела Милутиина Миланковића*.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друге песме*, 1994; *Елеџије, ноћурна, епиде*, 2001; *Четири годишња доба*, 2004; *Панонске епиде*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дуге и крајке песме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Ништа и прах – антиролошки пессимизам Шеридиноџ Даворја*, 2006; *Сјајање хоризонта – пессништво и интерпретација пессништва у филозофској херменеутици*, 2010; *Разумевање и збивање – основни чиноци херменеутичког искуства*, 2011; *Увод у филозофију уметности*, 2014; *Реч после*, 2015; *Једна пессма – херменеутички изгред*, 2016; *Слике и реченице*, 2017; *За свећлом из очеве колибе – критичарски јојмовник*, 2018; *Огледало на њијаци Бајлони – огледи о српском неверизму*, 2019.

ВИКТОР САВИЋ, рођен 1977. у Ваљеву. Завршио српски језик и књижевност и магистрирао на Филолошком факултету у Београду, а докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду. Проучава старе српске писане споменике, објављује радове из области старословенистике, историје српскога језика и помоћних историјских дисциплина, приређује изворне текстове, уређује тематске зборнике. Са Горданом Јовановић и Радмилом Ковачевић приредио рукопис Степана Михаиловича Куљбакина *Славјанска палеогеографија (Словенске палеогеографије)*, 2008, а са Јасмином Грковић Мејдор уредио колективну монографију *Српски моштивеник. Споменица Милану Рещетару (1512–1942–2012)*, 2016. Објављене књиге: *Месеослов Јерусалимскога шийика. Рукопис Архива САНУ*, 2003; *Српскословенски речник јеванђеља*, огледна свеска, 2007; *Српска књижевна реч у својим првим столећима*, 2019.

ДОБРИВОЈЕ СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1958. у Липама код Смедерева. Пише поезију, монографије, студије, уџбенике и књижевну критику. Књиге песама: *Сокраћена вежба несћајања*, 2001; *Хорорској нежностии*, 2003. Студије: *Форма или не о љубави*, 1985; *Реџорика „Злајноџ руна”*, 2001; *Сџилицџика „Злајноџ руна”*, 2002; *Реџорика џоезије*, 2004; *Медиџи и начела дијалоџа*, 2004; *Збивање необичноџ доџађаја*, 2005; *Под сенкама баобаба* (коаутор Борис Об. Ђурица), 2006; *Медиџска ерисџика и јавни дискурс*, 2009; *Реџорика и џолиџика* (уџбеник, коаутор Радомир Животић), 2013; *Бежање од смртии: Миодраџ Булаџовић – сџил и књижевна демонологија*, 2014; *Свиснуџи од живоиџа – сџил и џарадоксџи џоезије Рисија Раџковића*, 2015; *Медиџи и живоиџ без смисла* (коаутор Марко Ђорђевић), 2019. Приредио више књига.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о дуџи и друџе веселе џриче*, 1970; *Тајна џреџиска*, 1976; *Наше џоре вук*, 1976; *Хулим и џосвећујем*, 1977; *Црна је маџи неџеља*, 1983; *Тајна џреџиска и друџе џјесме*, 1985; *Праџ*, 1986; *Ринџ*, 1987; *Изабране џјесме*, 1988; *Сарајевски рукоџис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој џсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јаџо* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаџослов изџнансџива*, 2001; *Сарајевски рукоџис – 33 изабране џјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Светио и џроклетџо*, 2009; *Анђео ми бану кроз решеџке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаџа свезда*, 2012; *Свакодневни смак свијеџа*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни џламен – изабране и нове љубавне џјесме*, 2015; *Хрисиџова луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag des Wortes – Texte aus dem Exil*, 2004; *Та мјесџа – џуџоџиси (у џрози и сџиху)*, 2018; *Кочићева и срџска џтраума*, 2018. Године 2009. су му изашла *Изабрана дјела, 1–4 (Поезија; Твоје срце, зеко; Језик и неизреџиво – џјеснички џорџреџи; По налозима џоезије)*. Саставио више песничких антологија.

РАДОЈЕ ФЕМИЋ, рођен 1988. у Бијелом Пољу, Црна Гора. Основне, специјалистичке и магистарске студије завршио на Филолошком факултету у Никшићу, где тренутно ради као сарадник у настави на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књижевности. Докторанд је српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише књижевну критику. Аутор је књиге *Иџчекивање аџсурда (комџаративни оџлед: Самјуел Бекеџ, Миодраџ Булаџовић, Жарко Команин)*, 2016.

ГОЈКО ЧЕЛЕБИЋ, рођен 1958. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију, прозу, есеје и студије. Књиге песама: *Лира у чисџилиџиџу*, 1982; *Филм у бункеру*, 2014; *Коњица Марка Анџионија*, 2019. Књиге приповедака:

Ойрошїїај од краља, 1992; *Валови Айланїїика*, 2001; *Кандаїаїура*, 2002; *Заљубљени йрах*, 2004; *Боемска сезона*, 2007; *Трчи у село и йробуди йе-леїрафисїу*, 2016. Романи: *Убисїиво А. Г. В. и їоњење*, 1988; *Зрела Херїїа*, 1990; *Псеудо – theaterroman*, 1994; *City Club*, 1995; *Yu city*, 1997; *Пауци*, 2004; *Виїешки роман о женским сузама*, 2004; *Гром*, 2004; *Близанци*, 2004; *Покоїани чуїїе*, 2006; *Миї*, 2014; *Крух црни и биїели*, 2017. Есеїи и студиїе: *Вїеїреїаче Евроїе – Серванїїес и евроїски роман од барока до йосїїмодерне*, 2011; *Досїїоїевски и Заїад*, 2012; *Барок Црне Горе*, 1–3, 2015; *Књижевносїї и йисменосїї од Црноїевиїа до Пеїїровиїа*, 1–2, 2016; *Црна Гора: йисмо и књиїа – од йрве шїїамїариїе до йада Млеїїачке Реїїублике (1494–1797)*, 2016; *Наци йисци и њине ауре*, 2018; *Есеї о Рилкеу*, 2019. Године 2004. су му објављена *Одабрана дїела I–X*.

ИВАН ШТЕРЛЕМАН, рођен 1990. у Сремској Митровици. Докто-ранд српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Интересовања: дадаизам, зенитизам, сигнализам, интермедијалност, визуелна поезија, постмодерни роман, ергодичка књижевност. Пише поезију, прозу и есеје, објављује у периодици и на интернет порталима.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ